

Budapest után Szegednek lesz legszebb vidámparkja

Egyre szaporodnak a társadalmi felajánlások

Üzemek, vállalatok és Szeged város tanácsa képviselőinek részvételével megbeszélést tartott tegnap délután a Hazafias Népfront városi bizottsága a népfőnt Vörösmarty utcai helyiségében. A szegedi vidámpark létrehozására indított széleskörű társadalmi akció eddigi eredményeinek értékelése és a további feladatok kitűzése volt a megbeszélés célja. Nagy István, a Hazafias Népfront városi titkára bevezetőjében elmondta, hogy az elmúlt hetekben a tényleges munkát előkészítő társadalmi mozgósítást sikerrel fejezte be a városi bizottság.

Húsz üzem és vállalat tette meg eddig a maga felajánlását a vidámpark különféle létesítményeinek elkészítésére mind a munkához szükséges anyagmennyiség, mind pedig a munkára fordítandó társadalmi munkaórák megnevezésével. Az egyéni felajánlásokból eddig **ezer felajánlási lap érkezett vissza, mintegy 24-**

25 ezer forint értékű felajánlással. A kollektív és egyéni felajánlók

ezideig mintegy 2 ezer 84 ipari munkaórát és 4 ezer 61 segédmunkaórát ajánlottak fel

társadalmi munkaképp a vidámpark építkezéseiben való közreműködésére.

Elmondta továbbá, hogy a vidámpark létesítésére vonatkozó tervjavaslatot február 21-i ülésén tárgyalja meg a városi tanács végrehajtó bizottsága. Addig még további, mintegy 18-20 ezer forint értékű felajánlás beérkezése várható az egyéni felajánlók részéről, s remélhetőleg további üzemek és vállalatok is megteszik majd a maguk felajánlásait.

Az elért eredmények értékelése után Beszédes Kornél főmérnök, a városi tanács építési és közlekedési osztályának képviselőjében ismertette az egybegyűlttel egy legutóbb elkészült munkaközi rajz alapján, hogy milyen lesz majd a

Tolbuhin sugárúti kötélverő üzem mögött lévő beépítetlen terület mintegy 6 hektárnyi darabján — s ez a hely most már a végleges — létesítendő szegedi vidámpark. Szavai és a rajz nyomán világos kép bontakozott ki az egybegyűlt előtt a megépítendő szegedi mese- és játékszágáról.

Budapest után Szegednek lesz a legszebb, leggazdagabb vidámparkja.

Ha a vidámpark területének biztosítva lesz a csatornázása, ha megépül a vízhálózat és az elektromos vezetékek, ha rendben lesz a 6 hektárnyi terület fűvesítése és parkosítása, akkor kerülhet majd sor a munka második fázisában a voltaképpeni játszószerkezők: a lánchinták, hajóhínták, valamint óriáskerék, rödlipálya, mesevár és meseváros, úttörővasút és a többi sokféle szerkezet föllállítására, amelyek jelentős hányadának elkészítését és a helyszínen való megépítését már vállalták a felajánlást tevő szegedi üzemek és vállalatok.

Tovább bővültek a Szegedi Tudományegyetem

külföldi kapcsolatai

DR. ANTALFFY GYÖRGY REKTOR
SZOVJETUNIO-BELI UTJARÓL

A magyar-szovjet kulturális egyezmény keretében három hetet töltött a Szovjetunióban dr. Antalffy György professzor, a Szegedi Tudományegyetem rektora. Nemrégiben tért vissza útjáról és tájékoztatta munkatársunkat útjáról céljáról és eredményeiről.

— Célom a szovjet felsőoktatás tanulmányozása volt — mondotta Antalffy György — és természetesen a Szovjetunió megismerése. Már számos külföldi országban jártam, de ez az út engem is, mint megannyi más embert mélyen megragadott. A TU-104-gyel való repülés, az elémtaruló Moszkva, a Kreml, a Metro, a múzeumok, a színházak és Lenin-grád... Gyönyörködtem a világhírű leningrádi balett előadásában is...

— Mi volt legnagyobb élménye?

— Nehéz erre felelni — hangzott a válasz —, de hivatalosomnál fogva számomra talán mégis leginkább lenyűgöző hatással volt Moszkvában a méreteiben is hatalmas világhírű Lomonoszov egyetem. Bejárni a 33 épület 1700 előadótermének egy részét is szinte lehetetlen, hiszen az egyetem 45 ezer helyiségből áll. Az épület fél kilométer széles, impozáns tornya 240 méter magas, könyvtára 11 emeletes és az egyetem több mint egymillió könyvvel rendelkezik. Itt 30 ezer, 59 nemzetiségű hallgató tanul, kétezzer professzor és docens végzi az oktatási feladatát.

— Nagy megtisztelésnek vettem, hogy felkérésre, professzorok és hallgatók előtt előadást tartottam »A társadalmi szervezetek szerepe a Magyar Népköztársaság állami mechanizmusában« és »A népi ellenőrzés szervezete Magyarországon« címmel. Az előadások iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg mind a Lomonoszov, mind pedig a Leningrádi Egyetemen.

— Milyen tapasztalatokat szerzett a szovjet egyetemen?

— Nagyon sok olyan dologgal találkoztam, amit nem ismertem, s ezeket számos vonatkozásban mi is alkalmazhatjuk. Rendkívül nagy gondot fordítanak az oktatás és a gyakorlat sokoldalú összehangjára. Követendőnek mondható például a szovjet bíróságok és egyes jogi tanácsok között fennálló kapcsolat. Magát a tananyagot állandóan korszerűsítik, igyekeznek a legmegfelelőbb módon kialakítani az elméleti és gyakorlati órák any-

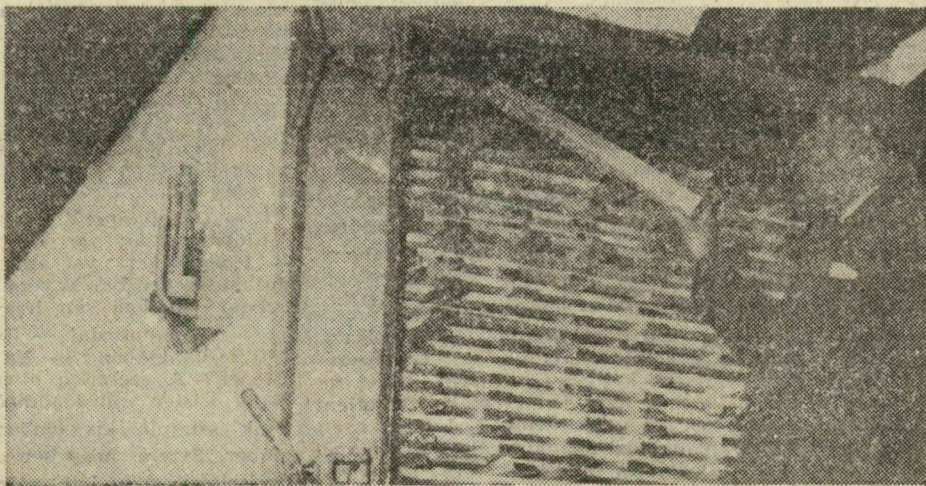
gát. Ugyanez vonatkozik az oktatási módszerek fejlesztésére. A speciálkollégiumi rendszer széles skálája is ezt segíti elő. Igen sok a szabadon választható tantárgy, köztük például — a jogi oktatásról beszélve — a bírósági beszéd, a népi demokratikus országok büntető és polgári joga, vagy az USA államrendszere. A tanszékek oktatóinak is erős kapcsolata van a gyakorlati intézményekkel. A jogi hallgatók például négy hétig vesznek részt a bíróság munkájában, öt hétig az ügyészség, három hétig az államigazgatási szerveknél tevékenykednek. Elterjedtek az egyetemeken közötti ideológiai konferenciák, a különböző felmerülő legfontosabb elméleti kérdésekről tézisek alapján vitatkoznak. A világnézeti nevelésben rendkívül nagy szerepet töltenek be az egyetemeken Komszomol szervezetei. Megemlíteném még, hogy a Lomonoszov Egyetem 14 kara közül talán a legérdekesebb az úgynevezett előkészítő kar. Szerke a világból odasereglenek a diákok és az első évben a szakszemponatok figyelembevételével nyelvet tanulnak, vagyis előkészítik a hallgatókat a kiválasztott fakultás elvégzésére. Ez egyébként a nemzetközi szolidaritás egyik megnyilvánulása is.

— E tapasztalatokat miként hasznosítják a szegedi egyetemen?

— Részletes beszámolót tartok utamról — említette befejezésül Antalffy professzor — és megkeressük a tapasztalatok alkalmazásának valamennyi lehetőségét. Ez folyamatos munka, hiszen a szovjet tudomány módszerei több vonatkozásban már meghonosodtak hazánkban. Az egyetemi oktatás kérdése mellett természetesen igen sokat foglalkoztam a gyakorlati jogélet és a jogtudomány új eredményeinek megismerésével. Eddig is levelezésben voltam a szovjet jogtudomány több neves képviselőjével. Most meleg emberi és szakmai barátságot kötöttem szovjet professzorokkal, például Kerimov professzorral, a Leningrádi Egyetem jogelméleti tanszékének vezetőjével, Kerev professzorral, a Moszkvai Lomonoszov Egyetem jogi karának dékánjával és Alexandrov professzorral, akivel számos szakmai kérdéssel konzultáltunk. Kerimov professzor a napokban már levelet is intézett egyetemünkhöz. Ebben közölte, hogy »A népi ellenőrzés szervezete Magyarországon« című előadásomat az egyetem tudományos közleményeiben kiadták és rövidesen eljön Magyarországra, s ellátogat Szegedre. Remélem ezzel is jelentősen gazdagodik a Szegedi Tudományegyetem külföldi kapcsolata.

M. T.

AZ ECSETGYÁR ÚJ ÜZEMRÉSZÉBEN

(Somogyiné felv.)

A Szegedi Ecsetgyárban 380 ezer forintos költséggel új üzmrész készült el. Többek között új szárítóberendezést állítottak be, melynek segítségével az időjárástól függetlenül, mindig száraz faanyagból készíthetik el az ecsetnyeleket. Eddig ugyanis szabad ég alatt — ha nap sütött, napon, ha esett, esőben — száradt a fa, ennek következtében gyakran előfordult, hogy a nedvesen esztergált nyelek száradás után összehúzódnak, deformálódnak.

Felvételiükön Doktor Lajos művezető ellenőrzte a faanyag száradását.

APÁK ÉS FIÚK

Csodálatosan nagy dolgot legyőzni a múlt misztikus, babonás, magántulajdonos szellemét... Térdre kényszeríteni a lázadó lelket, amely azt vallja, hogy »ezt a földet még egyedül jussoltam, ezután miért mondhatja ezt magának a szomszédom is?« Legyőzni a múlt időt, kilépni a tapasztalásból, melyben egy letűnt világ hagyatékaként élt, ezelőtt a falu, a tanya népe. Legyőzni az ősi paraszti bizalmatlanság rettetően egy visszahúzó erejét... Vállalkozni arra, hogy az emberi és felülmúlhatatlanságával legyőzzük a természet vad szeszélyeit is. Attól a földtől, mely 8-10 mázsza búzát adott eddig, most bátran húzat is kérünk, sőt többet, s vannak módszereink, melyekkel akaratunk teljesedését kikényszeríthetjük a természetből.

Ezt a nagy sorsfordulót az egész nép együttes, testvéri segítségével lényegében a mai középkorú parasztgeneráció, a falusi, tanyai családok apái, anyái vitték véghez. Tán nem is messze az idő, amikor parasztságunknak ezt a nagyszerű cselekedetét történelemként tanítják az iskolákban. Először csak megsejtették az összefogásban rejlő beláthatatlan lehetőségeket. Aztán fel is ismerték azt. A legszebb s a legmagasztosabb győzelem az, amikor az ember önmagát, régi énjét tudja legyőzni. És hallatlan erőfeszítést képes véghezvinni azért, hogy holnap már egészen más, új arcú ember legyen. Láttam dolgozó parasztokat Kisteleken, Balástyán, Pusztaszeren és Öttömösön, kik pár nappal korábban önmagukkal is heves harcban állva tiltakoztak szövetkezeti tagságuk ellen. Megint néhány nappal később pedig már olyan nagy felelősséggel, igyekezzel intézték a közösség által rájuk bízott ügyeket, mintha már ebben a világban születtek volna. Nagyon erős lélek kell az ilyesmire s csudáj, hogy erőből nincsen hiányunk.

A történelem bizonyos értelemben emberi sorsok története, a jobb életért való szakadatlan küzdelem története együtt, melyben az örök folytonosság, a fennmaradás törvénye érvényesül mindig. Az apák megvetették most a faluban az új élet fundamentumát. De amikor itt is, ott is elfárad majd egy-egy erős kéz, ki lesz az milyen ember lesz az, aki a helyére áll? Kik lesznek az örökösök? Erre a kérdésre Mórahalmon csakúgy, mint Csemgelén, vagy Szatymazon a most felnövekvő fiatal parasztnemzedék adhat választ. Másféle apák és megint másféle fiatalok!

A ma középkorú falusi emberei — a derékhad — életük nagyobb részét más

világban éltek le. Olyan erők sok, üzemgazdászok, és százezreivel a képesített okleveles mezőgazdasági szakmunkások. S egy diploma, oklevél megszerzése sokkal magasabb dolog, mint régen volt 5-10 hold földet összegyűrcöltni, koplalni egy életen át. És ezért már most, a kezdeti nehézségek közepette is, a fiatal tsz-eknek csakúgy, mint az öregebbeknek, meg kell hozni a maguk áldozatát. Ha valaki kezébe veszi ezt az ügyet — hittel állíthatjuk —, csakhamar elérheti bármelyik tsz-ben, hogy a következő tervezéskor a fel nem osztatható szövetkezeti alap, a tanyakormányzat, a szociális alap, és a többi alapok mellől odakerül — ha nem többel, egy-két százalékkal — a tanulmányi alap is, melynek az lesz a hivatása, hogy a tsz-ben dolgozó családok legtehetségesebb, legrátermettebb gyermekeit diplomákhoz, oklevelekhez segítse. Ennek segítségével később falun is társadalmi méretűvé válhat a szakemberképzés elősegítése, mind egyetemi, mind szakmunkásképző iskolai szinten.

Számolnunk kell azzal, hogy mindez nem alakul ki máról, holnapra. Maguknak a fiataloknak is keményen meg kell harcolniuk azért, hogy többre vigyék, mint szüleik s tudják jól folytatni azt, amit apáik most elkezdtek. Mint a városi munkások esetében is megvan ez már, nappal dolgozni kell, este pedig beülni az iskolapadba, még akkor is, ha néha ennél kellemesebb is el tudunk képzelni. Ilyesmire már több tsz-ben van példa. Agócs Ferenc baktói fiatalember például már a Felszabadulás Tsz társadalmi ösztöndíjasaként tanul a mezőgazdasági technikum esti tagozatán.

A parasztfiatalokat is épp úgy, mint másokat, méltán megilleti a kulturált szórakozás. A szövetkezetek közösségeinek meg kell ezt érteni. Találni kell lehetőségeket, hogy a múlt legényességüket, nagylányságukat élő fiatalok olyankor is pénzhez jussanak, amikor általában nincsen előlegosztás. Találomra mondom Kádár elvtárs utóbbi beszédében: »Egy fiatalember sem állhat oda a lány elé azzal májusban, hogy majd a jövő februárban elviszlek a moziba!«

Helyes kezdeményezés az is, hogy több helyen kisebb-nagyobb földterületeket a szövetkezeti KISZ-szervezet fiataljainak használatába adjanak. A természet megvásárlása a tsz, s a jövődelmet kulturális célokra, televízió, klubberendezések stb. vásárlására fordítják a kiszisták. Hasonlóképpen meg kell teremteni a módját annak is, hogy a szövetkezeti fiatalok közül mind többen látogathassanak el külföldre, a Szovjetunióba, a szomszédos népi demokráciákba. S mindezek előtt ismerjék meg saját hazájukat is.

A szocialista sport erős testet nevel, erős lelket is ad hozzá. Ezt a kicsit megkinyilatkoztatásként ható igazságot a gyakorlatban is elterjedten kell érvényesíteni. Eppen a falusi fiatalság volt eddig leginkább kizárva a testnevelési lehetőségeinek társadalmi áldásaiból.

Az egyéni paraszti életmódfelett nagy luxussnak tartotta eddig a sportolást. Most mihamarabb falusi társadalmi életszükségletté kell tenni ezt is.

Ha a termelőszövetkezet áldozatot hoz ezért, s a fiatalok tanulási lehetőségeinek megteremtéséért, mértékletes szórakozásért — mindezt önmagáért teszi. Csak az várható természet, aki ültet gyümölcsfát. A mai falusi fiatalok között lehet, s kell is bízni. Tudás, vagyunk, szorgalmuk nem kisebb, mint apáiké volt. Ez pedig elég biztosíték ahhoz, hogy jól sáfárkodnak majd szép örökségükkel.

Csepri József